

جایگاه مؤلفه دفاعی - امنیتی در تحکیم و توسعه اقتدار ملی از منظر امام خمینی(ره) و آیت‌الله خامنه‌ای

اردشیر نوریان^۱
عضو هیئت‌علمی گروه روابط‌بین‌الملل دانشگاه تهران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۱۲/۲۸

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۰۷/۰۹

چکیده

در جوامع انسانی، به‌ویژه در حوزه سیاست و امنیت، قدرت که با مفاهیم پایه‌ای همچون بقای ارزش‌های حیاتی و حاکمیت پیوند دارد، از اهمیت حیاتی برخوردار است. قدرتی که با ویژگی‌هایی مانند «مشروعیت»، «نفوذ» و «کارآمدی» همراه باشد، اقتدار خوانده می‌شود. دولت‌ملت‌ها همواره تلاش می‌کنند منابع و روش‌های تولید و بازتولید اقتدار خود در سطح ملی را حفظ نموده و گسترش دهند.

باتوجه‌به اهمیت مفهوم اقتدار ملی، شناخت مؤلفه‌های آن و تبیین جایگاه و تأثیر هر مؤلفه ضروری است. این پژوهش که کاربردی توسعه‌ای است و از روش مطالعات موردی‌زمینه‌ای بهره می‌گیرد، در صدد است با تبیین مهم‌ترین مؤلفه اقتدار ملی، یعنی مؤلفه دفاعی‌امنیتی، جایگاه و تأثیر آن را در تحکیم و توسعه اقتدار ملی ج.ا.ا. تبیین کند. در همین راستا، بررسی نظرهای حضرت امام و مقام معظم رهبری به عنوان رهبران و بنیان‌گذاران نظام، پایه اصلی پژوهش قرار می‌گیرد. این پژوهش به این نتیجه می‌رسد که مؤلفه دفاعی‌امنیتی جایگاه ویژه‌ای در ابعاد مادی و عینی اقتدار ملی دارد، اما پایه اصلی و توان تأثیرگذاری آن متکی بر ابعاد معنوی است.

واژه‌های کلیدی: قدرت، اقتدار، اقتدار ملی، تحکیم و توسعه اقتدار، مؤلفه دفاعی‌امنیتی.

مقدمه

پدیده قدرت یکی از پرجاذبه‌ترین پدیده‌های طبیعی و انسانی است. بهمین دلیل، قدرت امری فراگیر و پردامنه تلقی می‌شود. تمام اجزای هستی با قدرت همراه هستند و مظاهر آن دائمًا قابل مشاهده است. علوم مختلف تجربی، اجتماعی و انسانی نیز به بررسی و تحلیل قدرت می‌پردازند و موضوعات گوناگونی مانند تولید، جريان، توزیع، اشكال و زوال قدرت را مورد توجه قرار می‌دهند.

در هر حال، توجه به قدرت برای جوامع انسانی ضرورتی به شمار می‌رود. بازیگران حوزه سیاست و امنیت این ضرورت را بیش از دیگران درک می‌کنند؛ زیرا با مفاهیم و اموری مانند بقا، ارزش‌های حیاتی و حاکمیت درگیر هستند و قدرت، ارتباطی وثیق با این امور دارد. اما همه اشكال و چهره‌های قدرت، آثار یکسانی بر سیاست و امنیت ایجاد نمی‌کنند. برخی چهره‌های قدرت، مقاومت غیر را افزایش می‌دهند؛ امنیت را نیز شکننده می‌کنند و به بی‌ثباتی در حاکمیت دامن می‌زنند. در مقابل، اشكال دیگری از قدرت به ارتقای امنیت پایدار و ثبات حاکمیت منجر می‌گردند.

قدرتی که با ویژگی‌هایی مانند مشروعيت، نفوذ و کارآمدی همراه باشد، آثار مطلوب فوق را به دنبال دارد. این قدرت را «اقتدار» می‌نامند. اقتدار نیز مانند قدرت در سطوح و لایه‌های مختلف فردی، اجتماعی و ملی تحلیل‌پذیر است. اقتدار ملی در کانون توجه دولت‌ملتها قرار دارد و واحدهای ملی تلاش می‌کنند تا منابع و روش‌های تولید و بازتولید اقتدار خود را گسترش دهند.

پژوهش حاضر به مبانی مفهومی و نظری «اقتدار ملی» اشاره کرده، ضمن شناسایی عوامل راهبردی موثر بر مؤلفه دفاعی امنیتی اقتدار ملی جمهوری اسلامی ایران، کوشیده نسبت و تأثیر هریک از این عوامل بر سطوح، ابعاد و ویژگی‌های اقتدار ملی کشور را تعیین کند و در عین حال، شناختی از روابط پیچیده اجزای مختلف مجموعه اقتدار ملی در اختیار سیاستگذاران قرار دهد.

۱۴۲

سیاستگذاران
جمهوری اسلامی ایران
پژوهشی
فصلنامه علمی

بيان مسئله

دهه‌های اخیر را باید عصر وقوع تغییرات بنیادی سیاسی، اجتماعی و اقتصادی و فناوری

محسوب کرد. ریشه بسیاری از این تغییرات را می‌توان در پایان جنگ سرد، توسعه اطلاعات و ارتباطات، افزایش منازعات و جنگ‌های داخلی و خارجی جست‌وجو کرد. این اوضاع باعث شد شیوه اعمال قدرت دولت‌ها نیز همپای با تحولات سریع بین‌المللی، منطقه‌ای و ملی دچار دگرگونی شود. ازسوی دیگر، این تحولات که ارزش‌ها، هنجارهای بومی و منافع بسیاری از دولت‌ها را با چالش مواجه نموده، اقدامات دولت‌ها در حفظ و افزایش قدرت و نیز اقتدار خویش را مضاعف کرده است؛ به‌طوری‌که آن‌ها تلاش می‌کنند اقتدار خود را در صحنه داخلی و بین‌المللی تحکیم و توسعه بخشنند.

اقتدار با مفاهیمی همچون قدرت، نفوذ، اغوا و زور نزدیکی دارد. در این میان، قدرت در موضوعات امنیت، سیاست و روابط بین‌الملل مفهومی پایه تلقی می‌شود. قدرت به‌طور کلی به ظرفیت و توانایی تأثیرگذاری بر پدیده‌ها اشاره می‌کند. ماهیت اقتدار نیز همان قدرت است؛ اگرچه در بیانی عمومی، می‌توان اقتدار را به معنای توانایی و قدرت مشروع و دارای نفوذ یا حق فرمان‌دادن و فرمان‌پذیری فرض کرد.

اقتدار از نظر ساختاری به معنای داشتن قابلیت‌های ابزاری نظام سیاسی در چارچوب سازمان‌دهی توانایی‌های بالقوه و بالفعل است. به عبارت دیگر، هرگونه اقتدار ساختاری نیازمند سازمان‌دهی قدرت ملی توسط نهادها و مراجع حکومتی است. ازسوی دیگر، اقتدار از نظر هنجاری به نوعی رضایت و اختیار دلالت می‌دهد و بدین‌سان اقتدار، حق مشروع برای نفوذ یا هدایت رفتار دیگران است. اما پایه آن صرف زور یا مجازات نیست؛ بلکه همواره توأم با مشروعیت و توجیه است (عالی، ۱۰۲ و ۹۲).^۱

بنابراین می‌توان اقتدار ملی در حوزه داخلی را به قدرتی که جامعه قبول کرده و در قلمرو ملی نفوذ و حاکمیت یافته و به قدرت مشروع و مقبول تبدیل شده است و در حوزه خارجی به مجموعه توانایی‌هایی که در صحنه فراملی و بین‌المللی نهادینه شده است تا بتواند منافع مهم کشور را تأمین کند، اطلاق کرد.

براساس نگرش سنتی، اقتدار ملی در شرایطی ایجاد می‌شود که کشورها بتوانند قابلیت‌های نظامی و راهبردی خود را افزایش دهند. با چنین نگرشی، تهدیدات بیشتر ماهیت برومنزی و بین‌المللی داشته و کشورها نیز با موضوعاتی همچون تجاوز خارجی،

۱. عبدالرحمن، عالم، بنیادهای علم سیاست، نشر نی، تهران، صص ۹۲ و ۱۰۲.

جنگ، درگیری مرزی، خرابکاری و براندازی سروکار دارند. در نگرش‌های جدیدتر، همان‌گونه که امنیت ملی کشورها با ابعاد و مؤلفه‌های گوناگونی ارتباط دارد، قدرت و اقتدار ملی نیز ناشی از عوامل سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، فناوری و نظامی است. نظر به اینکه بنیان‌های نظام جمهوری اسلامی ایران برپایه تعالیم اسلامی استوار است، اقتدار مدنظر در این نظام باید مبتنی بر تعالیم دینی باشد و «حکومت تنها راه دستیابی به اهداف فردی و اجتماعی است و برای آن همتا و جایگزینی وجود ندارد. ارزش عملی حکومت و مدیریت جامعه در تعالیم دینی بسیار مهم و فراتر از امری جنبی و کم‌فایده است. اهمیت حفظ و استمرار نظام اسلامی علاوه‌بر آنکه موضوعی عقلی است، دینی نیز محسوب می‌شود. تحقق این امر منوط به حفظ ارکان حکومت مانند انسجام، آمریت و اعمال قدرت است» (جوادی آملی، ۱۳۸۱: ۲۲).

در این زمینه، از نظر قرآن مجید، قدرت سیاسی در جامعه اسلامی باید منشأً اتحاد، همبستگی و برادری شود، عدالت را در جامعه حاکم کند، نگهبان عزت و استقلال جامعه اسلامی باشد، امنیت جانی، مالی و آبروی شهروندان را تأمین کند، حمایت از دین و خدای پرستی را هدف مهم خود قرار دهد و از مستضعفان و مظلومان در داخل و خارج حمایت کند؛ چنان‌که در آیات بسیاری به آن اشاره گردیده است.^۱

پس اقتدار مدنظر جمهوری اسلامی ایران علاوه‌بر جنبه‌های عمومی از ویژگی‌های منحصر به فردی برخوردار است که امام خمینی(ره) و مقام معظم رهبری مکرر بر آن تأکید ورزیده‌اند. در این بیانات، بر نقش اساسی اقتدار در دفع تهدیدات و دستری به اهداف توجه جدی صورت گرفته است. مقام معظم رهبری در برخی سخنان خود می‌فرمایند:

۱. أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنْازِعُوا فَنَفْشُلُوا وَلَا تَنْهَبَ رِيْحُكُمْ وَإِاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ (انفال / ۴۶).
وَاعْصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَقْرَفُوا وَإِذْكُرُوا نَعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَاصْبَحْتُمْ بِعَمَّتِهِ إِخْوَانًا وَكَنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَانْقَدَّ كُمْ مِّنْهَا كَذِلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهَتَّدُونَ (آل عمران / ۱۰۳).

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أُولَئِكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيَّتَعُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةُ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا (نساء / ۱۳۹).
الَّذِينَ يَرِبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنَّ كَمْ فَتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنَّ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِدْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ فَإِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا (نساء / ۱۴۱).

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رَسُولَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُولَمُ النَّاسُ بِالْقُسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعٌ لِلنَّاسِ وَلَيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرَسُولُهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوْيٌ عَزِيزٌ (حديد / ۲۵).
الَّذِينَ إِنْ مَكَاهِمُهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمْرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلَهُ عَاقِبَةٌ الْأَمُورِ (حج / ۴۱).

«اقتدار نظام برای ما تأمین امنیت به همراه دارد»، «اقتدار دسترسی ما را به آرمان‌ها مقدور می‌کند»، «اقتدار ما در دشمن عدم طمع ایجاد می‌کند»، «اقتدار، نظام را در مقابل خطرات و آسیب‌های دشمن مصون می‌کند»، «علاج ملت ایران در کسب اقتدار است». این کلام مقام معظم رهبری که می‌فرمایند «علاج ملت ایران در کسب اقتدار است، نشان می‌دهد که اقتدار موجود در کشور با جامعه نمونه و آرمانی که در ایده جمهوری اسلامی و قانون اساسی موجود است، فاصله دارد.

تحولات پر شتاب جهان کنونی و ورود متغیرهای متعدد تأثیرگذار بر نظام جمهوری اسلامی ایران، در صحنه داخلی و بین‌المللی، ما را بر آن می‌دارد تا از روش‌های سنتی فاصله گرفته و با درنظرگرفتن همه مسائل، چالش‌ها و تهدیدات داخلی و خارجی، به الگوی راهبردی مشخصی برای حفظ، تحکیم و توسعه اقتدار ملی توجه کنیم تا براساس آن بتوان برنامه‌های هماهنگ و سیاست‌های مفید و مؤثری را تبیین و اجرا کرد. این الگو می‌تواند دارای ویژگی‌هایی به این شرح باشد:

۱. بین راهبردها و اهداف ازسویی و آرمان‌ها و ارزش‌های اساسی و اسناد بالادستی نظام ازسوی دیگر، ارتباط و هماهنگی ایجاد کند.

۲. بین سطوح داخلی و خارجی ارتباط برقرار کند.

۳. بین مؤلفه‌های سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، نظامی، امنیتی و فناوری انسجام و ارتباط منطقی برقرار کند.

در صورت عمل به چنین الگویی، می‌توان امیدوار بود که اقتدار ملی کشور قابل حفظ، تحکیم و توسعه باشد.

باتوجه به مراتب مذکور، مسئله مورد توجه در این پژوهش عبارت است از:

۱. نقش و تأثیر مؤلفه دفاعی امنیتی در تحکیم و توسعه اقتدار ملی در جمهوری اسلامی ایران چیست؟

۲. ویژگی‌ها و مبانی حفظ و توسعه اقتدار از دیدگاه امام خمینی(ره) و آیت‌الله خامنه‌ای چیست؟

ضرورت و اهمیت تحقیق

یکی از نیازهای مبرم هر کشوری در جهت امنیت و بقا را می‌توان اقتدار ملی دانست؛

از این رو هر کشوری تلاش می‌کند اقداماتی را در راستای حداکثرسازی توان ملی خود برای رسیدن به اقتدار ملی انجام دهد. به طور کلی، اقتدار در شرایطی شکل می‌گیرد که قابلیت‌های ملی و همچنین قدرت ملی کشور در فضای روبه‌رشد قرار گیرد.

اقتدار ملی جمهوری اسلامی ایران می‌باشد به گونه‌ای سازماندهی شود که بر چالش‌های داخلی و بین‌المللی غلبه کند. این نیازمند به کارگیری ابزارها و شاخص‌های کاملاً متنوع و فراگیر است. بخشی از این شاخص‌ها ماهیت ساختاری داشته و بخش دیگر آن دارای نشانه‌های رفتاری‌اند.

جمهوری اسلامی ایران با چالش‌هایی مواجه است:

۱. جهانی‌سازی و تحولات ناشی از آن؛
۲. رویکرد ملت‌ها به انقلاب اسلامی؛
۳. نظام جهانی و نحوه برخورد با انقلاب اسلامی (راهبرد مستمر مقابله)؛
۴. مسئله هویت و قومیت‌های ایرانی و تلاش نظام سلطه برای فروپاشی ملیت واحد ایرانی؛
۵. استراتژی استکبار برای تقابل با قدرت سخت ج.ا.ا.

با بررسی و مطالعه چالش‌های مذکور، ضرورت پرداختن به اقتدار و نحوه و چگونگی تبدیل قدرت به اقتدار، قابل درک می‌شود؛ لذا ارتباط تنگاتنگ بین بقا، تحکیم و توسعه جمهوری اسلامی ایران با اقتدار ملی و اهمیت مؤلفه دفاعی امنیتی اقتدار ملی، مشخص کننده میزان ضرورت و اهمیت موضوع تحقیق حاضر است.

اهداف پژوهش

۱. تدوین نقش مؤلفه دفاعی امنیتی در تحکیم و توسعه اقتدار ملی جمهوری اسلامی ایران؛
۲. شناخت نظرهای امام(ره) و رهبری در حوزه اقتدار؛
۳. شناخت مبانی و سطوح اقتدار ملی ج.ا.ا؛

سؤالات پژوهش

سؤالات اصلی این پژوهش عبارت‌اند از:

۱. تأثیر مؤلفه دفاعی امنیتی‌های در تحکیم و توسعه اقتدار ملی جمهوری اسلامی ایران کدام است؟
۲. از نظر امام خمینی(ره) و رهبری، کدام یک از ابعاد مادی یا معنوی و کدام ویژگی در تحکیم و توسعه اقتدار ملی جمهوری اسلامی ایران موثرتر است؟
- نوع و روش پژوهش
- تحقیق حاضر از نوع تحقیقات کاربردی توسعه‌ای است. روش آن روش موردی زمینه‌ای خواهد بود.

روش گردآوری اطلاعات

در این تحقیق، برای جمع‌آوری اطلاعات از دو روش استفاده خواهد شد:

- الف. روش میدانی: در این روش، ابزار جمع‌آوری اطلاعات، انجام مصاحبه و تکمیل پرسش‌نامه از نمونه آماری خواهد بود.
- ب. روش کتابخانه تخصصی: در این روش، از کتاب‌ها و مقالات علمی، آرشیو و سایت‌های اطلاعاتی موجود و مرتبط، به ویژه در بخش ادبیات تحقیق استفاده خواهد شد.

جامعه و نمونه آماری

جامعه آماری به دو دسته تقسیم شده است: دسته اول خبرگان و صاحب‌نظرانی که از نزدیک در صحنه‌های عملیاتی و میدانی دستگاه‌های راهبردی و نیروهای مسلح بوده‌اند و دسته دوم خبرگان خارج از دستگاه‌ها، از جمله استادان و استراتژیست‌های صاحب‌نظر. نمونه آماری ۳۳ نفر از خبرگان، استراتژیست‌ها و دست‌اندرکارانی دارای ویژگی‌هایی نظیر تصدی مشاغل راهبردی که از نزدیک در صحنه‌های عملیاتی، فعالیت‌های فرهنگی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، دفاعی امنیتی و علمی فناوری نقش مؤثری داشته‌اند. روش نمونه‌گیری نیز تصادفی طبقاتی است و در روش جمع‌آوری اطلاعات به روش میدانی و بررسی اسناد و کتب موجود در کتابخانه‌ها و مراکز علمی و تخصصی عمل شده است.

پیشینه پژوهش

هیچ تحقیق مستقل و مستدل علمی یا کتابی مشابه با عنوان یا هدف تحقیق حاضر مشاهده

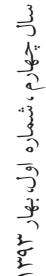
فصلنامه علمی - پژوهشی
پژوهشی سیاسی جهان اسلام

۱۴۷

دانشجویی
مقدمه‌ای
فناوری
امنیتی
جهانی

و یافت نشد. با این حال، در حوزه مفاهیم همسایه نظری قدرت، در معنی عام آن، آثار متعددی ملاحظه شد. در زمینه «اقتدار ملی»، اغلب آثار منتشرشده در چارچوب فعالیت‌های روزنامه‌نگاری است و کمتر مقاله‌ای با بار علمی پژوهشی و حتی علمی ترویجی به چشم می‌خورد. با این حال، تحقیقات و رساله‌های علمی حول محور حکومت، دولت و قدرت، دارای جستارهایی هستند که می‌توانند با موضوع این تحقیق همسو ارزیابی شوند. برای این منظور، آثار زیر بیشتر موضوع توجه قرار گرفته است:

۱. کتاب توزیع قدرت در اندیشه سیاسی شیعه که حاصل رساله دکتری سید صادق حقیقت است و به مفاهیم بنیادین قدرت به ویژه در حوزه تشیع پرداخته است. نظر به نزدیکی مفهوم اقتدار به تعاریف قدرت در اندیشه شیعه، این اثر می‌تواند در تولید متون نظری مربوط به اقتدار ملی در جمهوری اسلامی ایران به کار آید (حقیقت، ۱۳۸۱).
۲. آیت‌الله جوادی آملی در کتاب نسبت دین و دنیا؛ بررسی و نقد نظریه سکولاریسم، به مبانی شکل گرفتن حکومت دینی، چگونگی مشروعیت، مقبولیت و سازوکارهای استمرار، بقا، حفظ و تعمیق اقتدار آن پرداخته و تفاوت‌های ماهوی آن با حکومت سکولار را تجزیه و تحلیل کرده است. از این کتاب می‌توان برای مبانی نظری اقتدار در جمهوری اسلامی ایران بهره‌برداری کرد (جوادی آملی، ۱۳۸۱).
۳. در حوزه اقتدار ملی جمهوری اسلامی ایران و مفاهیم مرتبط با آن نیز مجموعه مقالاتی در فصلنامه مطالعات دفاعی و استراتژیک، در سال ۱۳۸۱ چاپ شده است که به موضوعاتی نظری مدیریت راهبردی و اقتدار ملی، جهانی شدن و آثار آن بر اقتدار ملی، تأثیرات فرهنگ بر اقتدار ملی، قانون، قدرت نظامی و مفاهیم مشابه و ارتباط آن‌ها با اقتدار ملی پرداخته است.
۴. اصغر افتخاری نیز طی پژوهشی به سفارش نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران، به موضوع اقتدار ملی از دیدگاه امام خمینی(ره) پرداخته است (افتخاری، ۱۳۸۰).
۵. علیرضا شجاعی‌زند در کتاب مشروعیت دینی و اقتدار سیاسی دین؛ بررسی جامعه‌شناسی مناسبات دین و دولت در ایران اسلامی که حاصل رساله دوره دکتری وی است، به مشروعیت دینی دولت و اقتدار سیاسی دین به صورت عام پرداخته و آن را تجزیه و تحلیل و مفهوم عمومی اقتدار را نیز تبیین کرده است.
۶. کتاب اقتدار نوشته ریچارد سنت، نیز مفهوم اقتدار را با گرایش علوم اجتماعی و از

۷. کتاب قدرت؛ فر انسانی یا شر شیطانی، نوشتۀ استیون لوکس با ترجمه فرهنگ رجایی که مؤسسه مطالعات تحقیقات فرهنگی در سال ۱۳۷۰ چاپ کرده است، قدرت را از دیدگاه‌های مختلف و آرای اندیشمندان علوم سیاسی به خوبی تجزیه و تحلیل کرده است.
۸. متون مرجع و پایه و همچنین دائرةالمعارف‌های فارسی و خارجی، هریک مدخل‌های متعددی به بحث قدرت، اقتدار، حکومت و مفاهیم مشابه و مرتبط اختصاص داده‌اند که در پیشینۀ تحقیق مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرد. از جمله می‌توان به کتاب اقتدار^۱ نوشتۀ جوزف راز^۲ اشاره کرد. این کتاب با تعریف اقتدار و اختلاف آن با انواع دیگر قدرت آغاز می‌شود. در فصول مختلف به انواع قدرت و اقتدار در سطوح مختلف فردی و گروهی پرداخته شده است. در فصل‌های پایانی، اقتدار در محیط‌های مدیریتی موضوع بحث قرار گرفته است.
۹. مقاله «روش طراحی استراتژی ملی در جمهوری اسلامی ایران» به قلم اصغر افتخاری (۱۳۸۱)، به بیان تعاریف استراتژی و سطوح آن، نحوه طراحی، نقش بازیگران هشت‌گانه در جمهوری اسلامی ایران برای تدوین سند استراتژی ملی می‌پردازد که می‌تواند از جهت مشخص نمودن الگوی راهبردی محل توجه قرار گیرد.
۱۰. اصغر افتخاری در مقاله‌ای با عنوان «اصول عملیاتی طراحی استراتژیک» (۱۳۸۱)، پس از بیان تعاریف و مفاهیم استراتژی ملی، به روش‌های عملیاتی کردن راهبرد ملی می‌پردازد که بعضی از این روش‌ها می‌توانند در تدوین راهبرد مدنظر این پژوهش کارا باشد.
۱۱. مقاله‌ای با عنوان «الگوی طراحی استراتژی ملی در جمهوری اسلامی ایران» توسط آقای محمود کلاهچیان (۱۳۸۴) به نگارش درآمد. ایشان نیز پس از بررسی طراحی الگو در سطح عملیاتی، فنی و راهبردی، مطالب درخور توجهی را درباره طراحی الگوی راهبردی امنیت ملی ارائه داده است.

۱۲. علی ربیعی طی سلسله مباحث آموزشی در دانشکده علوم و فنون فارابی با عنوان «الگوی تدوین استراتژی ملی» (۱۳۸۶)، به بیان انواع استراتژی‌ها، معیارهای استراتژی، الگوهای موجود در استراتژی، ویژگی‌های الگوی مدنظر برای استراتژی ملی می‌پردازد که

1. Authority
2. Jozeph Raz

تعاریف و اصطلاحات قدرت

قدرت در معنای عام به معنی «قادربودن» است و با سلطه قرابت دارد. واژه قدرت دارای بار معنوی فراگیر است؛ اما فهم همگان از قدرت، به معنی وضوح و وحدت مفهوم آن نیست. از این‌رو، باید بین مفهوم و برداشت از قدرت تمایز قائل شد.

قدرت را اندیشمندان و پژوهشگران سیاسی و اجتماعی از زوایای گوناگون تعریف و تجزیه و تحلیل کرده‌اند. برتراند راسل قدرت را «ایجاد آثار مدنظر» تعریف می‌کند. ماکس وبر قدرت را «احتمال اینکه بازیگری در رابطه‌ای اجتماعی در موقعیتی قرار گیرد که اراده خود را به رغم مقاومت اعمال کند»، تعریف می‌نماید. از نظر رابرт دال، قدرت به معنای کنترل رفتار است. مفهوم شهودی او از قدرت این است که A بر B تا جایی قدرت دارد که بتواند B را به کاری وادارد که در غیر آن صورت، انجام نمی‌داد (لوکس، ۱۳۷۰: ۱۴).

بعضی تعاریف و مفاهیم آن در پژوهش استفاده می‌شود.

۱۳. در مفهوم‌شناسی موضوعی در فرمایش‌های امام خمینی(ره) به صورت زمینه‌یابی و نمونه‌ای بیست‌ویک جلد صحیفه نور بررسی اجمالی شد که مجلدات مزبور بالغ بر ده‌هزار صفحه متن را شامل می‌شود. بررسی‌های اولیه که با استفاده از کلیدواژه «قدرت» صورت پذیرفت، نشان‌دهنده دیدگاه ویژه معظم له به موضوع اقتدار بود. در جست‌وجوی قریب به سه‌هزار صفحه از مجلدات مزبور، مفاهیم اصلی و مرجعی که معطوف به موضوع اقتدار و اقتدار ملی بود استخراج گردید که در ادامه از آن بهره‌برداری خواهد شد.

۱۴. در بیانات و آثار رهبری طی دوره زمانی خرداد ۱۳۶۸ تا خرداد ۱۳۸۷، مواردی برای ارائه در موضوع تحقیق موجود است که از آن‌ها بهره‌برداری خواهد شد. همچنین برابر اصل منطقی «رجوع ضمیر به مرجع»، به نظر می‌رسد مبنای این تحقیق نظریات مرجعیت و کانون راهبردی آن یعنی امام خمینی(ره) و رهبری قرار داشته باشد. در این زمینه تمامی فرمایش‌های آنان اعم از سخنرانی، بیانیه، اعلامیه، مصاحبه و... واکاوی می‌شود. همچنین، در جهت تقویت مبانی تحقیق، تلاش می‌شود به متون مرجع دینی (قرآن مجید، نهج البلاغه و سایر منابع روایی و حدیثی) نیز مراجعه شود.

بنابراین رهیافت‌های وبر و دال هر دو بر مفهوم اعمال قدرت، متمرکز است. اما رهیافت‌های دیگر این تمرکز را نادرست یا تنگ‌نظرانه می‌دانند. به‌حال، قدرت به قدرت سازمانی و قدرت فردی تقسیم می‌گردد. روشی که یک سازمان با آن کسب قدرت می‌کند یک چیز است و روشی که یک فرد در درون سازمان با آن کسب قدرت می‌کند، چیز دیگری است. از سویی دیگر، قدرت با واژگان و مفاهیم دیگری از جمله اقتدار، حاکمیت، مشروعیت، سلطه، زور و اقناع ارتباط معنایی و مفهومی دارد.

اقتدار و پیشگی‌های آن

براساس تعریف دائم‌المعارف حکمرانی،^۱ اقتدار حق فرماندادن و فرمانبرداری در یک سیستم سلسله‌مراتبی است، سلسله‌مراتبی که این حق را به فرمانده می‌دهد تا فرماندهی کند. سیستم سلسله‌مراتبی باید مشروعیتی داشته باشد که براساس آن فرمان‌پذیری انجام گیرد، نه اینکه براساس مقاعده‌کردن محاسبه منافع شخصی باشد. این سلسله‌مراتب محدود به اعتقادات مشترک و هنجارهایی است که آن را متناسب و معقول می‌سازد.

به عبارت دیگر، اقتدار شکلی کارآمد از نظم اجتماعی و سیاسی است و به حوزه‌ای هنجاری اشاره داشته و بر نوعی رضایت و اختیار دلالت می‌کند. اقتدار «قدرت نهادی شده با حق مشروع برای نفوذگذاری با هدایت رفتار دیگران بوده و بر سه اصل مشروعیت و رضایت و پشتیبانی همگان در قالب قانونی، متنی است».

در فرهنگ علوم سیاسی، اقتدار نیرویی تعریف شده است که از قانون، عقل، سنت یا جاذبه و فره ناشی می شود و موجب مشروعیت قدرت می شود و مشخصه بارز آن شناسایی بی چون و چرای آن توسط کسانی است که انتظار می رود آن را گردان نهند (مرکز اطلاعات و مدارک علمی، ایران، ۱۳۷۶: ۲۰).

همچنین، اقتدار حق یا توان یا حق و توان قبولاندن طرح‌ها، تجویزها یا دستورها بدون توسل به اغوا یا چانه‌زنی یا زور است (فرهنگ علوم سیاسی آکسفورد، ۱۳۸۱: ۵۳).

اقتدار ملی

اقتدار در سطوح مختلف فردی و گروهی، قایل طرح است. اقتدار ملی، جنگی خاص دارد

1. Mark bevir, encyclopedia of goveremee

تحکیم و توسعه اقتدار

تحکیم و توسعه شامل یک طیف است و هر عامل یا مؤلفه تا نقطه‌ای که روی طیف قرار می‌گیرد، موجب تحکیم اقتدار است و از آن مرحله به بعد، موجب توسعه اقتدار می‌شود. به عبارت دیگر، تحکیم اقتدار به معنای کنترل تهدیدها و ضعفها و حرکت به سمت کاهش یا امحای آن‌هاست و توسعه اقتدار به معنای حفظ عوامل قوت و فرصت و حرکت به سمت افزایش آن‌هاست. بنابراین، تحکیم نقطه عزیمت توسعه است.

اقتدار دفاعی امنیتی

یکی از ابعاد اساسی اقتدار ملی، اقتدار دفاعی امنیتی است که شکل کارآمدی از مجموعه توانمندی‌های نظامی، انتظامی، اطلاعاتی و حفاظت اطلاعاتی و بسیج مردمی یک کشور در چارچوب مشروع و مؤثر در محیط امنیتی است. این توانمندی‌ها که به شکل قدرت نظامی هویدا می‌شود، از شاخه‌های قدرت دفاعی امنیتی است.

کلمه دفاع ناظر بر فلسفه وجودی و مسئولیت‌های مشترک نیروهای مسلح یک کشور است و جنس و ماهیت اقتدار دفاعی امنیتی برگرفته از قدرت سیاسی و نظامی است. قدرت نظامی وقتی به نحو مشروع باعث پیشبرد مقاصد می‌گردد، اقتدار آفرین می‌شود. البته لزوماً قدرت نظامی همواره تبدیل به اقتدار نمی‌شود و رابطه آن‌ها دوطرفه نیست. قدرت نظامی نمی‌تواند به تنها یی منشأ اقتدار باشد.

اقتدار دفاعی امنیتی قدرت موجهی است که مشروعیت دارد و از حوزه‌های قانونی و

و بر مجموع توانمندی‌های یک ملت در سطوح رهبری، کارگزاران، تود/ مردم و نهادهای مربوط ناظر است. اقتدار ملی از جنس قدرت سیاسی است، اما اقتدار از قدرت به معنای عام آن تغذیه می‌کند (افتخاری، ۱۳۸۰).

در معنی اصطلاحی، اقتدار ناظر بر «کارآمدی» است. تلفیق واژه اقتدار و ملی به معنی «کارآمدی دولت» و «کارآمدی نظام سیاسی در چارچوبی مشروع و مقبول در محیط ملی و عرصه بین‌المللی» است. اقتدار ملی از ابعاد سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، علمی، فناوری و دفاعی - امنیتی برخوردار است.

حقوقی شناخته شده، یزدیرفته شده و نهادینه شده در جامعه برخوردار است.

در حوزه نظامی به جهت مفهومی، اقتدار فرد یا گروه به ویژگی‌هایی اشاره دارد که به وفاداری، اطاعت و فدکاری دیگران از سر ارادت و آگاهی منجر می‌شود. در این مفهوم، نظام فرماندهی تصمیم نهایی را می‌گیرد و فرماندهان بر قانون مسئولیت و اقتدار می‌یابند و نوعی ارتباط در بستر حقوقی شکل می‌گیرد.

در هر صورت، تجلی اقتدار نظامی در ابراز کارایی نظامی، رشد، خلاقیت، جوانمردی و شجاعت، مقاومت و پایداری، وفاداری و فداکاری، ایثار و شهادت کارکنان، تأیید و حمایت ولی فقیه و مردم از سازمان، خود را نشان می‌دهد.

اصول و مبانی اساسی اقتدار در نظام ج.ا.ا

در مجموع، می‌توان گفت عوامل الگوی مشروعيت قدرت و حاکمیت در جمهوری اسلامی ایران، الگوی الهی مردمی است، یعنی قدرت و حاکمیت جامعه براساس آموزه‌های اسلامی بوده و این آموزه‌ها نقش مبناسازی و تأمین اصول حیات اجتماعی را ایفا می‌کند. لذا منابع اصلی مشروعيت‌بخش، قبل از هر منبع دیگر، دین اسلام است.

در این تحقیق، مبانی اساسی اقتدار در ج.ا.ا از قانون اساسی، سند چشم‌انداز (ایران ۱۴۰۴) و دیدگاهها و رهنمودهای امام خمینی(ره) و رهبری استخراج شده است.

حفظ اقتدار و استقلال و تمامیت ارضی کشور در برخی اصول مصوب قانون اساسی
ج.ا.ا. مورد اشاره قرار گرفته است که طلیعه آن‌ها، اصل یکصد و هفتاد و ششم قانون اساسی
است که به موجب اصلاحاتی که در سال ۱۳۶۸ در قانون اساسی صورت گرفته، به قانون
اساسی الحق و در آن وظایف شورای عالی امنیت ملی ذکر شده است.

سند چشم‌انداز، اقتدار کشور را این‌گونه موضوع توجه قرار می‌دهد که در سایه اجرای سند، ایران کشوری «توسعه‌یافته با جایگاه اول اقتصادی، علمی و فناوری در سطح منطقه با هویت اسلامی و انقلابی، الهام‌بخش در جهان اسلام و با تعامل سازنده و مؤثر در روابط بین‌الملل» خواهد بود و چنین منزلتی، کشور را دارای اقتدار ملی و منطقه‌ای خواهد ساخت. مفهوم‌شناسی و تبارشناسی قدرت و اقتدار در کلام امام(ره) و رهبری، نیازمند ورود به ابعاد مفهومی و الهی اقتدار است؛ زیرا قدرت مطلق جهان هستی و تمامی کائنات شناخته و

ناشناخته بشری در ید قدرت اوست و لزوم گردن نهادن به این قدرت، در تمامی عرصه‌های حیات اجتماعی و انسانی از طریق التزام به قوانین اسلام است و تجلی قدرت الهی در شخص پیامبر اسلام(ص) و ائمه هدی(ع) و در زمان غیبت، امتداد ولایت الهی در جامعه اسلامی، تحقق آن در ولایت فقیه است.

اقتدار در این دیدگاه دارای مشروعيت الهی و مقبولیت مردمانی است که به آموزه‌ها و تکاليف الهی گردن نهاده و سعادت دنیوی و اخروی خویش را در پرتو این اقتدار جستجو می‌نمایند.

اقتدار ملی در بنیان‌های اساسی نظام

در ادبیات امروزی، تحقق اقتدار هر کشور مستلزم شکل‌دهی اقتدار در سطح نظام دولت‌ملت است که از آن با عنوان اقتدار ملی یاد می‌شود. اگرچه اسلام و انقلاب اسلامی دارای اهداف عالی و داعیه جهانی هستند، دستیابی به آن‌ها نیازمند ایجاد کشوری مستقل و مقتدر است که بتواند اهداف خود را در پرتو اقتدار ملی خویش و با کمترین هزینه‌ها محقق سازد.

در نگاه امام، رهبری، قانون اساسی و اسناد بالادستی، اقتدار ملی نقطه جهش در پیگیری و اجرای آرمان‌های انقلاب اسلامی و نظام مقدس ج.ا.ا محسوب می‌شود و بدین‌منظور، بنیان‌گذار و رهبری و قانون‌گذار تلاش کرده است تا سازوکارها و راهبردهای تحقق اقتدار ملی را فراهم سازد. آنچه در این فرایند محل توجه و تأکید قرار گرفته است، مشروعيت‌سازی اقتدار ملی را ناشی از اسلام و اصول آن می‌داند. مثلاً در اصل ۱۵۱ قانون اساسی آمده است:

• به حکم آیه کریمة «و اعدوا لهم ما استطعتم من قوه و من رباط الخيل ترهبون به عدو الله و عدوكم و اخرين من دونهم لاتعلمونهم الله يعلمهم»، دولت موظف است برای همه افراد کشور برنامه و امکانات آموزش نظامی را بطبق موازین اسلامی فراهم نماید؛ به‌طوری‌که همه افراد همواره توانایی دفاع مسلح‌انه از کشور و نظام جمهوری اسلامی ایران را داشته باشند. ولی داشتن اسلحه باید با اجازه مقامات رسمی باشد.

یا در سند ۱۴۰۴ تصريح شده است:

• در سند چشم انداز ج.ا.ایران که دربرگیرنده اهداف نظام طی بیست سال آینده است،

چالش‌های احتمالی، فرصت‌ها و شایستگی‌های پایه‌ای ج.ا.ایران می‌باشد، تصویری آرمانی از آینده اقتدار ملی ترسیم گردیده است؛ «تصور و تجسمی از اقتدار آینده و تصویر مطلوبی که باید وجاهت واقعی ملموس و معتربر کسب نماید و در قالب برنامه‌های توسعهٔ پنج‌ساله کشور عملیاتی می‌گردد» (سنند چشم‌انداز ۲۰ ساله). همچنین، در بیانات رهبر انقلاب آمده است:

- اقتدار ملی به دو عنصر اصلی نیاز دارد: یکی اینکه همهٔ افراد وظایف خودشان را با قاطعیت انجام دهند؛ دوم اینکه قوای سه‌گانه باهم همکاری کنند (بیانات در اجتماع بزرگ مردم مشهد و زائران حرم مطهر امام رضا(ع)، ۱۳۸۰/۱/۱).
- از توانایی‌ها و ظرفیت‌های موجود هم نباید غفلت کنیم. یکی از پایه‌های اقتدار ملی این است که مسئولان کشور و آحاد ملت اعتقاد داشته باشند می‌توانند این راهها را طی کنند و این کارها را انجام دهند؛ خود را عاجز، بی‌دست‌وپا و در محیط بن‌بست احساس نکنند (بیانات در دیدار کارگزاران نظام، ۱۳۸۴/۸/۸).
- ملت ایران هم با کمال شجاعت ایستاده. راهپیمایی بیست‌و‌دوم بهمن مظهر اقتدار ملی است (بیانات در دیدار پرسنل نیروی هوایی، ۱۳۸۳/۱۱/۱۹).
- ثباتی که امروز در این کشور وجود دارد، به برکت ابراز اقتدار ملت ایران در مراحل گوناگون است (بیانات در صحن جامع رضوی مشهد مقدس، ۱۳۸۳/۱/۲).
- اقتدار ملی چیست؟ ملت، زمانی احساس اقتدار ملی می‌کند که بینند مسئولانش بجا و درست عمل می‌کنند؛ درست می‌اندیشنند و درست حرف می‌زنند؛ از منافع او در مقابل دشمنان و گرگ‌ها دفاع می‌کنند؛ برای نیازهای او وقت صرف می‌کنند؛ برای او دل می‌سوزانند و از خودشان توانایی و کارایی نشان می‌دهند. اقتدار ملی، اقتدار ملت ایران است؛ اما با تلاش مسئولان. رؤسا و مسئولان بخش‌های مختلف کشور، با عمل خود اقتدار ملی را به وجود می‌آورند (بیانات در جمع کثیری از مردم استان گیلان، ۱۳۸۰/۲/۱).
- اقتدار ملی برای یک کشور، حفظ‌کنندهٔ هویت او، مایهٔ عزت او و وسیلهٔ رسیدن او به آرمان‌هاست (پیام نوروزی به مناسبت حلول سال، ۱۳۸۰/۱/۱).

با نگاه به اسناد بالادستی نظام ج.ا.ایران، مشاهده می‌شود که مسئولان به اقتدار ملی و زوایای مختلف آن توجه داشته و دارند. البته با غور در اسناد در اختیار، نکتهٔ درخور توجه

این است که در بیانات امام(ره) لفظ اقتدار ملی کمتر به کار برده شده است که شاید بتوان ادعا کرد ایشان با عنایت به اسلامی بودن نظام، هر دو مفهوم را یکی فرض نموده.

بعد دفاعی امنیتی اقتدار

یکی از مسیرها و ابزارهای تأمین اقتدار در ج.ا.ا.، کسب اقتدار دفاعی امنیتی است که در مبانی نظام به آن توجه شده است. در قانون اساسی آمده است:

• ارتضی جمهوری اسلامی ایران پاسداری از استقلال و تمامیت ارضی و نظام جمهوری اسلامی کشور را بر عهده دارد (اصل ۱۴۳).

• هیچ فرد خارجی به عضویت در ارتضی و نیروهای انتظامی کشور پذیرفته نمی شود (اصل ۱۴۵).

• استقرار هرگونه پایگاه نظامی خارجی در کشور هر چند به عنوان استفاده های صلح آمیز باشد، ممنوع است (اصل ۱۴۶).

یا در سند چشم انداز آمده است:

• ایرانی امن، مستقل، مقتدر با سامان دفاعی مبتنی بر بازدارندگی همه جانبه و پیوستگی مردم و حکومت.

امام(ره) نیز درباره قدرت و اقتدار نگاه خاصی دارند. مثلاً در جایی فرموده اند:

• اکنون که با عنایت خداوند تعالی و توجه بقیه الله، روحی فداء، نظام جمهوری اسلامی ما از هر جهت در موضع قدرت قرار گرفته است و ارتضی نیرومند و سپاه عظیم مؤمن سلحشور و قوای مسلح قدرتمند و ملت حاضر در صحنه دارد و پشت دشمن را در ابعاد مختلف شکسته است، برایمان سازش و صلح تحمیلی بدتر از جنگ چه معنی دارد؟ (صحیفه نور، ج ۲۰: ۸۸)

آیت الله خامنه‌ای در مورد مبنای قدرت و اقتدار فرمودند:

شما نماد قوت و اقتدار ملت ایرانید. این، افتخار بزرگی است. این اقتدار فقط با آموزش نظامی به تنهایی حاصل نمی شود. آموزش نظامی، به علاوه تقویت عزم و ایمان. دل باید نیرومند باشد، تا جسم نیرومند و سلاح نیرومند را بتواند به کار بگیرد (بیانات در مراسم مشترک دانشگاه‌های افسری ارتضی، ۹/۳۰ ۱۳۸۴).

۱۵۶

پژوهشگاه
مطالعات جهان اسلام

و در جای دیگر در همین ارتباط اشارات دقیقی دارند. برای نمونه، خطاب به نیروهای مسلح فرموده‌اند:

- در چنین شرایط بسیار حساسی، ملت ما بیش از همیشه احتیاج به این دارد که خود را از لحاظ معنوی و مادی آسیبناپذیر و مقدر کند. بخشی از این اقتدار به مسائل اقتصادی و فرهنگی و سیاسی ارتباط پیدا می‌کند و بخش مهمی از آن هم مرتبه با مجموعه‌های نظامی است که باید روزبه روز توانایی‌های خود را در درون، از همه جهت افزایش دهنده؛ استحکام سازماندهی، ارتقای قدرت رزمی، توانایی لازم برای تولید، تهیه، تکمیل و نگهداری تجهیزات، بالانگه داشتن روحیه مسؤولیت نظامی و همه چیزهای دیگری که با ابتکار و مدیریت مدیران خوب و مسؤول امکان‌پذیر است (بیانات در مراسم صبحگاه نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی ایران ۱۳۸۱/۸/۲۶).
 - یک پایه اقتدار ملی در نیروهای مسلح است. اقتدار ملی یعنی اقتدار ملت. اقتدار ملت در عملکرد مسئولان یک کشور خود را نشان می‌دهد (بیانات در دیدار با فرماندهان و گروهی از پرسنل ارتش به مناسبت روز ارتش ج.ا. ایران، ۱۳۸۰/۱/۲۸).
 - نیروی مسلح، دژ امنیت ملی است. این دژ اگر قدرتمندانه، چه از لحاظ تجهیزات و چه از لحاظ روحیه، خود را سربلند و استوار بدارد، ملت احساس امنیت و آرامش خواهد کرد (بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در مراسم نظامی مشترک یگان‌های نیروهای مسلح استان فارس، ۱۳۸۷/۲/۱۲).

با توجه به آنچه در اسناد و مبانی و دیدگاه‌های رهبران عالی کشور درمورد قدرت و اقتدار ملی بحث شد، برای تبیین جایگاه و تأثیر مؤلفه دفاعی امنیتی در توسعه و تحکیم اقتدار ملی، پرسش نامه‌ای برای سنجش افکار نخبگان نظامی امنیتی توزیع و داده‌های متنوعی جمع آوری شد که تحلیل نتایج آنها این جایگاه را به خوبی روشن می‌کند.

تبیین جایگاه و تأثیر مؤلفه دفاعی امنیتی در توسعه و تحکیم اقتدار ملی برای تبیین جایگاه و تأثیر مؤلفه دفاعی امنیتی در توسعه و تحکیم اقتدار ملی، پرسش نامه‌ای طراحی گردید تا به اخذ نظر استراتژیست‌ها و خبرگان اقدام شود. در این پرسش نامه سؤالات طوری طراحی شده که مؤلفه دفاعی امنیتی را به صورت کمی بتوان در جداول مربوط پیش‌بینی کرد. در مجموع، ۳۳ نفر به سؤالات پرسش نامه پاسخ داده‌اند.

ابزار جمع‌آوری اطلاعات

در این تحقیق ابزار جمع‌آوری اطلاعات در رابطه با مبانی نظری مطالعات کتابخانه‌ای بوده و در رابطه با بخش میدانی تحقیق، از پرسشنامه استفاده شده است. درمورد استفاده از مطالعه میدانی یک پرسشنامه در پنج برگ دربرگیرنده تعدادی سؤال چندجوابی است. هدف این پرسشنامه بررسی عواملی است که در تبیین جایگاه و تأثیر مؤلفه دفاعی امنیتی در توسعه و تحکیم اقتدار ملی پیش‌بینی شده‌اند.

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها، علاوه بر استفاده از شاخص‌های آماری همچون فراوانی، درصد، میانگین و انحراف معیار، از روش‌های آمار استنباطی آزمون T نیز استفاده شده است. در ادامه یافته‌های پژوهش با نوع تأثیر بر مؤلفه‌های اقتدارزا و دیگر عوامل در ابعاد داخلی و خارجی بیان می‌شود.

در خصوص عامل دفاعی امنیتی، دو جدول مجزا مربوط به جمع‌بندی نظر پاسخ‌گویان تنظیم شده است. جدول اول شامل سه قسمت (ستون) اصلی است. قسمت اول جدول در برگیرنده جمع‌بندی نظر پاسخ‌گویان در خصوص میزان اهمیت و تأثیر عامل دفاعی امنیتی بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی است که در قالب پنج گزینه (خیلی زیاد، زیاد، کم، خیلی کم و فاقد اهمیت) مطرح شده و فراوانی پاسخ‌های داده شده به هریک از این گزینه‌ها آورده شده است. قسمت دوم جدول نیز شامل درصد فراوانی نسبی پاسخ‌های داده شده به هریک از این گزینه‌هاست. در قسمت سوم جدول نیز بر حسب کدگذاری صورت گرفته (به ترتیب برای گزینه خیلی زیاد ارزش عددی ۹، برای گزینه زیاد ارزش عددی ۶، برای گزینه کم ارزش عددی ۳، برای گزینه خیلی کم ارزش عددی ۱ و برای گزینه فاقد اهمیت ارزش عددی ۰ در نظر گرفته شده است)، میانگین پاسخ‌های داده شده محاسبه و در جدول گنجانده شده است.

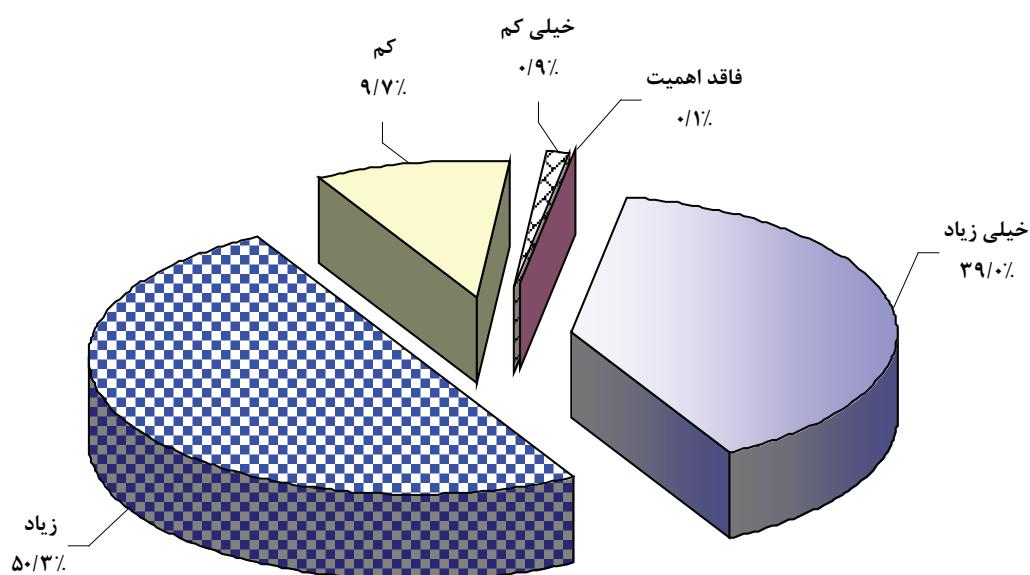
جدول دوم نیز شامل میانگین پاسخ‌های داده شده در خصوص میزان تأثیر این عامل در سطوح داخلی و خارجی، در ابعاد ذهنی و عینی و در ویژگی‌های مختلف اقتدار (شامل مشروعیت و کارآمدی و نفوذ) است. گفتنی است میانگین‌های به دست آمده برای سطوح و ابعاد از ۲ نمره و میانگین‌های مربوط به ویژگی‌ها از ۹ نمره محاسبه شده است.

جدول ۱. میزان تأثیر عوامل مختلف بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی ج.۱.ا در مؤلفه دفاعی امنیتی

همان طور که در جدول ۱ و نمودار ۱ ملاحظه می شود، ۳۹ درصد از پاسخ‌گویان میزان تأثیر عوامل مختلف مؤلفه دفاعی امنیتی را بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی، در حد خیلی

زیاد، ۵۰/۲ درصد در حد زیاد، ۹/۷ درصد در حد کم و ۰/۹ درصد در حد خیلی کم عنوان نموده‌اند؛ ضمن آنکه ۰/۱ درصد از پاسخ‌گویان نیز این عوامل را فاقد اهمیت دانسته‌اند. میانگین کل نظرات پاسخ‌گویان در این خصوص، ۶/۸۳ (از ۹ نمره) است که درمجموع می‌توان میزان تأثیر کلی عوامل مختلف مؤلفه دفاعی امنیتی بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی را از دید پاسخ‌گویان، در حد مابین زیاد و خیلی زیاد ارزیابی کرد.

نمودار ۱. نمودار توزیع نظر پاسخ‌گویان در خصوص میزان اهمیت عوامل مختلف مؤلفه دفاعی امنیتی بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی

بررسی تأثیر عوامل مؤلفه دفاعی امنیتی بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی

به منظور بررسی تأثیر عوامل مؤلفه دفاعی امنیتی بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی، میانگین ارزش عددی ۲۳ شاخص مربوط برای هر یک از پاسخ‌گویان محاسبه و سپس از آزمون T یک نمونه برای آزمودن فرض زیر استفاده شد. نتایج این آزمون در جدول زیر درج شده است:

$$\left\{ \begin{array}{ll} H_0: & \mu \leq 4.5 \\ & (\text{عوامل دفاعی امنیتی بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی تأثیر ندارند.}) \\ \\ H_1: & \mu > 4.5 \\ & (\text{عوامل دفاعی امنیتی بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی تأثیر دارند.}) \end{array} \right.$$

جدول ۲. نتایج آزمون T پکنونه برای بررسی تأثیر عوامل دفاعی امنیتی بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی.

سطح معنی دار ((Sig))	مقدار آماره T	خطای معیار میانگین	انحراف معیار	میانگین	تعداد نمونه	
۰/۰۰۰	۱۴/۰۴	۰/۱۶۶	۰/۹۵۲	۶/۸۲۷	۳۳	تأثیر عوامل دفاعی امنیتی

با توجه به اینکه سطح معنی دار به دست آمده ($Sig = 0/000$). کوچکتر از سطح آزمون $\alpha = 0/05$ است، فرض صفر (H_0) رد می شود. یعنی با ۹۵ درصد (حتی با ۹۹ درصد) اطمینان، می توان گفت طبق دیدگاه پاسخگویان، عوامل مؤلفه دفاعی امنیتی اثر معنی داری بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی دارند.

با توجه به ترتیبی بودن مقیاس اندازه‌گیری شاخص‌ها و به منظور اطمینان از نتایج حاصل از آزمون T، این فرضیه با استفاده از آزمون علامت نیز بررسی شد که نتایج آن در جدول زیر آمده است:

$$\left\{ \begin{array}{ll} H_0: & M \leq 4.5 \\ & \text{(عوامل دفاعی امنیتی بر تحریک و توسعه اقتدار ملی تأثیر ندارند.)} \\ \\ H_1: & M > 4.5 \\ & \text{(عوامل دفاعی امنیتی بر تحریک و توسعه اقتدار ملی تأثیر دارند.)} \end{array} \right.$$

جدول ۳. نتایج آزمون علامت برای بررسی تأثیر عوامل دفاعی امنیتی بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی

سطح معنی دار ((.Sig)	میانه	تعداد داده های			تأثیر عوامل دفاعی امنیتی
		بزرگتر از ۴/۵	مساوی ۴/۵	کوچکتر از ۴/۵	
۰/۰۰۰۰	۷/۹۱۳	۳۲	۰	۱	

باتوجه به اینکه سطح معنی دار به دست آمده ($Sig = 0/0000$). کوچکتر از سطح آزمون ($\alpha = 0/05$) است، فرض صفر (H_0) رد می شود؛ یعنی با ۹۵ درصد (حتی با ۹۹ درصد) اطمینان می توان گفت طبق دیدگاه پاسخ گویان، عوامل مؤلفه دفاعی امنیتی اثر معنی داری بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی دارند.

حال، به منظور بررسی تأثیر هریک از عوامل دفاعی امنیتی بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی نباید از آزمون T بگنمه نهاد، آزمودن فرض نباید استفاده گردید که نتایج این آزمونها در

جدول زیر درج شده است:

$$\left\{ \begin{array}{ll} H_0: & \mu \leq 4.5 \\ & \text{(عامل مدنظر بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی مؤثر نیست.)} \\ \\ H_1: & \mu > 4.5 \\ & \text{(عامل مدنظر بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی مؤثر است.)} \end{array} \right.$$

باتوجه به سطوح معنی دار به دست آمده برای هر یک از عوامل، با ۹۹ درصد اطمینان می توان گفت تک تک این عوامل اثر معنی داری بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی دارند.

با توجه به ترتیبی بودن مقیاس اندازه‌گیری شاخص‌ها و به منظور اطمینان از نتایج حاصل از آزمون‌های T انجام شده، این آزمون‌ها با استفاده از آزمون علامت نیز بررسی شد و نتایج را تأیید کرد.

جدول ۴. نتایج آزمون T یک نمونه مربوط به بررسی میزان تأثیر عوامل مختلف دفاعی امنیتی بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی.

ردیف	عنوان	نموده	تعداد	میانگین معیار	انحراف معیار	خطای میانگین	مقدار آماره t	سطح معنیدار (Sig)
۱	خوداتکایی و خودکفایی نسبی دفاعی امنیتی و بومی شدن فناوری های دفاعی	۳۳	۷۲۷/۷	۵۰۶/۱	۲۶۲/۰	۳۱/۱۲	۰۰۰/۰	
۲	استراتژی ها و دکترین های دفاعی و نظامی	۳۲	۰۳۱/۷	۹۵۹/۱	۳۴۶/۰	۳۱/۷	۰۰۰/۰	
۳	اقدار فرماندهی و رهبری ولی امر مسلمین و اطاعت ولایی فرماندهان	۳۲	۳۴۴/۸	۲۶۰/۱	۲۲۳/۰	۲۶/۱۷	۰۰۰/۰	
۴	وجود تجارب دفاعی امنیتی	۳۳	۰۰۰/۷	۶۲۰/۱	۲۸۲/۰	۸۶/۸	۰۰۰/۰	
۵	نهاد بسیج و توان بسیج ملی و مدیریت نیروهای ذخیره و آموزش نظامی عمومی	۳۳	۰۹۱/۷	۶۴۶/۱	۲۸۷/۰	۰۴/۹	۰۰۰/۰	
۶	بالابودن قابلیت ها و ظرفیت های اطلاعاتی امنیتی کشور	۳۳	۲۷۳/۷	۶۸۲/۱	۲۹۳/۰	۴۷/۹	۰۰۰/۰	
۷	کیفیت نیروی انسانی دفاعی امنیتی دین باور، ولایت سدار و شهادت طلب	۳۳	۶۳۶/۷	۹۹۷/۱	۳۴۸/۰	۰۲/۹	۰۰۰/۰	
۸	نارسایی های پدافند غیر عامل برای افزایش قابلیت های دفاعی (تسهیلات پایداری و مقاومت)	۳۳	۶۳۶/۶	۸۰۰/۱	۳۱۳/۰	۸۲/۶	۰۰۰/۰	
۹	نارسایی های ارتباط نهادمند بین بخش های لشکری و کشوری	۳۳	۸۱۸/۶	۵۵۰/۱	۲۷۰/۰	۵۹/۸	۰۰۰/۰	
۱۰	عدم تناسب آموزش های دفاعی امنیتی با تهدیدهای جدید	۳۱	۰۶۵/۷	۹۸۲/۱	۳۵۶/۰	۲۰/۷	۰۰۰/۰	
۱۱	تساخل و رقابت و موازی کاری دفاعی امنیتی	۳۳	۸۱۸/۵	۲۴۲/۲	۳۹۰/۰	۳۸/۳	۰۰۱/۰	
۱۲	ضعف در کارکرد انسجام بخشی و هویت سازی	۳۲	۹۳۸/۶	۲۱۳/۲	۳۹۱/۰	۲۳/۶	۰۰۰/۰	
۱۳	پایین بودن سطح معیشت و منزلت نیروهای مسلح	۳۳	۳۶۴/۶	۹۵۰/۱	۳۳۹/۰	۴۹/۵	۰۰۰/۰	
۱۴	آسیب پذیری زیرساخت های دفاعی امنیتی (ضعف زیرساخت منسجم بکار چه در ICT)	۳۲	۶۸۸/۶	۰۲۳/۲	۳۵۸/۰	۱۲/۶	۰۰۰/۰	
۱۵	پایین بودن سهم بودجه دفاعی	۳۳	۲۱۲/۶	۱۶۲/۲	۳۷۶/۰	۵۵/۴	۰۰۰/۰	
۱۶	توان تأثیرگذاری دفاعی امنیتی در منطقه	۳۲	۸۷۵/۶	۹۴۷/۱	۳۴۴/۰	۹۰/۶	۰۰۰/۰	
۱۷	توان بازدارندگی ناهمگن	۳۲	۷۱۹/۶	۰۸۳/۲	۳۶۸/۰	۰۳/۶	۰۰۰/۰	
۱۸	پتانسیل اطلاعاتی جوش های همسو در منطقه	۳۳	۶۶۷/۵	۳۶۷/۲	۴۱۲/۰	۸۳/۲	۰۰۴/۰	
۱۹	ظرفیت نفوذ اطلاعاتی و کانون سازی در حوزه حرف	۳۳	۶۰۶/۶	۸۷۰/۱	۳۲۵/۰	۴۷/۶	۰۰۰/۰	
۲۰	حضور قدرت های فرامنطقه ای در منطقه و تعدد کانون های تهدید	۳۳	۶۶۷/۶	۹۹۵/۱	۳۴۷/۰	۲۴/۶	۰۰۰/۰	
۲۱	قدرت نهاجم عملیات روانی دشمن	۳۳	۴۲۴/۶	۱۹۴/۲	۲۸۲/۰	۰۴/۵	۰۰۰/۰	
۲۲	قدرت جنگ اطلاعاتی و الکترونیکی و الکترو مغناطیسی دشمن	۳۳	۵۱۵/۶	۱۰۸/۲	۳۶۷/۰	۴۹/۵	۰۰۰/۰	
۲۳	فعالیت وسیع سرویس های اطلاعاتی دشمن	۳۳	۷۵۸/۶	۲۹۲/۲	۲۹۹/۰	۶۶/۵	۰۰۰/۰	

اولویت‌بندی عوامل دفاعی امنیتی از نظر میزان تأثیر بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی به منظور مقایسه میزان تأثیر عوامل مختلف دفاعی امنیتی بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی و اولویت‌بندی این عوامل، از روش تحلیل واریانس فریدمن استفاده گردید که نتایج این آزمون در جدول زیر درج شده است:

H_0 :	میزان تأثیر عوامل مختلف دفاعی امنیتی بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی یکسان است.
H_1 :	حداقل یکی از این عوامل دارای تأثیر بیشتری در این زمینه است.

جدول ۵. نتایج آزمون تحلیل واریانس فریدمن برای مقایسه میزان تأثیر عوامل مختلف دفاعی امنیتی بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی

سطح معنی‌دار (Sig)	درجه آزادی	مقدار آماره خی دو	تعداد نمونه	
۰/۰۰۰	۲۲	۶۲/۶۷۰	۲۸	مقایسه تأثیر عوامل مختلف

باتوجه به اینکه سطح معنی‌دار به دست‌آمده ($Sig = 0/000$) کوچک‌تر از سطح آزمون ($\alpha = 0/05$) است، فرض صفر (H_0) رد می‌شود. براساس میانگین‌های به دست‌آمده می‌توان عوامل مختلف دفاعی امنیتی را از نظر میزان تأثیر آنها بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی، به صورت جدول زیر اولویت‌بندی نمود.

همان‌طور که ملاحظه می‌شود، از دیدگاه پاسخ‌گویان این عوامل نیز به ترتیب، کمترین تأثیر را در این زمینه دارند: «اقتدار فرماندهی و رهبری ولی امر مسلمین و اطاعت ولایی فرماندهان»، «خوداتکایی و خودکفایی نسبی دفاعی امنیتی و بومی‌شدن فناوری‌های دفاعی»، «کیفیت نیروی انسانی دفاعی امنیتی دین‌باور، ولایت‌مدار و شهادت‌طلب»، «بالابودن قابلیت‌ها و ظرفیت‌های اطلاعاتی امنیتی کشور»، «نهاد بسیج و توان بسیج ملی و مدیریت نیروهای ذخیره و آموزش نظامی عمومی»، «تدخل و رقابت و موازی کاری دفاعی امنیتی» و «استراتژی‌ها و دکترین‌های دفاعی و نظامی»، به ترتیب، بیشترین تأثیر را بر تحکیم

و توسعه اقتدار ملی داشته و عوامل «ظرفیت نفوذ اطلاعاتی و کانونسازی در حوزه حریف»، «ضعف در کارکرد انسجامبخشی و هویت‌سازی»، «توان تأثیرگذاری نظامی امنیتی در منطقه»، «آسیب‌پذیری زیرساخت‌های دفاعی امنیتی (ضعف زیرساخت منسجم یکپارچه در ICT)» و «قدرت جنگ اطلاعاتی و الکترونیکی و الکترومغناطیسی دشمن».

جدول ۶. اولویت‌بندی عوامل مختلف دفاعی امنیتی از نظر میزان تأثیر آن‌ها بر توسعه و تحکیم اقتدار ملی با توجه به میانگین‌های به دست آمده.

اولویت	عامل	میانگین
۱	اقتدار فرماندهی و رهبری ولی امر مسلمین و اطاعت ولایی فرماندهان	۳۴/۸
۲	خوداتکایی و خودکفایی نسبی دفاعی امنیتی و بومی‌شدن فناوریهای دفاعی	۷۳/۷
۳	کیفیت نیروی انسانی دفاعی امنیتی دین‌باور، ولایت‌مدار و شهادت‌طلب	۶۴/۷
۴	بالایودن قابلیت‌ها و ظرفیت‌های اطلاعاتی امنیتی کشور	۲۷/۷
۵	نهاد بسیج و توان بسیج ملی و مدیریت نیروهای ذخیره و آموزش نظامی عمومی	۰/۹/۷
۶	تدخل و رقابت و موازی‌کاری دفاعی امنیتی	۰/۶/۷
۷	استراتژی‌ها و دکترین‌های دفاعی و نظامی	۰/۳/۷
۸	وجود تجارب دفاعی و امنیتی	۰/۰/۷
۹	نارسایی‌های ارتباط نهادمند بین بخش‌های لشکری و کشوری	۰/۰/۷
۱۰	پایین‌بودن سطح معیشت و منزلت نیروهای مسلح	۹۴/۶
۱۱	توان بازدارندگی ناهمگن	۸۸/۶
۱۲	عدم تناسب آموزش‌های دفاعی امنیتی با تهدیدهای جدید	۸۲/۶
۱۳	پتانسیل اطلاعاتی جنبش‌های همسو در منطقه	۷۲/۶
۱۴	پایین‌بودن سهم بودجه دفاعی	۶۹/۶
۱۵	قدرت تهاجم عملیات روانی دشمن	۶۷/۶
۱۶	نارسایی‌های پدافند غیرعامل برای افزایش قابلیت‌های دفاعی (تسهیلات پایداری و مقاومت)	۶۴/۶
۱۷	حضور قدرت‌های فرامنطقه‌ای در منطقه و تعدد کانون‌های تهدید	۶۱/۶
۱۸	فعالیت وسیع سرویس‌های اطلاعاتی دشمن	۵۲/۶
۱۹	قدرت جنگ اطلاعاتی و الکترونیکی و الکترومغناطیسی دشمن	۴۲/۶
۲۰	آسیب‌پذیری زیرساخت‌های دفاعی امنیتی (ضعف زیرساخت منسجم یکپارچه در ICT)	۳۶/۶
۲۱	توان تأثیرگذاری نظامی امنیتی در منطقه	۲۱/۶
۲۲	ضعف در کارکرد انسجام‌بخشی و هویت‌سازی	۸۲/۵
۲۳	ظرفیت نفوذ اطلاعاتی و کانونسازی در حوزه حریف	۶۷/۵

بررسی تأثیر عوامل دفاعی امنیتی بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی در سطوح مختلف با ملاحظه جدول ۶ و مقایسه میانگین‌های به دست آمده برای میزان تأثیر عوامل مختلف دفاعی امنیتی در سطوح داخلی و خارجی، می‌توان گفت:

۱- عوامل «نهاد بسیج و توان بسیج ملی و مدیریت نیروهای ذخیره و آموزش نظامی عمومی»، «کیفیت نیروی انسانی دفاعی امنیتی دین‌باور، ولایت‌مدار و شهادت‌طلب»، «نارسايی‌های پدافند غیرعامل برای افزایش قابلیت‌های دفاعی (تسهیلات پایداری و مقاومت)»، «نارسايی‌های ارتباط نهادمند بین بخش‌های لشکری و کشوری»، «پایین‌بودن سطح معیشت و منزلت نیروهای مسلح»، «ضعف در کارکرد انسجام‌بخشی و هویت‌سازی»، «اقتدار فرماندهی و رهبری ولی امر مسلمین و اطاعت ولایی فرماندهان»، «وجود تجارب دفاعی و امنیتی»، «بالابودن قابلیت‌ها و ظرفیت‌های اطلاعاتی امنیتی کشور»، «عدم تناسب آموزش‌های دفاعی امنیتی با تهدیدهای جدید»، «تدخل و رقابت و موازی کاری دفاعی امنیتی»، «آسیب‌پذیری زیرساخت‌های دفاعی امنیتی (ضعف زیرساخت منسجم یکپارچه در ICT)» و «پایین‌بودن سهم بودجه دفاعی» بیشتر در سطح داخلی تأثیر دارند.

۲- عوامل «پتانسیل اطلاعاتی جنبش‌های همسو در منطقه»، «ظرفیت نفوذ اطلاعاتی و کانون‌سازی در حوزه حریف»، «توان بازدارندگی ناهمگن»، «توان تأثیرگذاری نظامی امنیتی در منطقه»، «حضور قدرت‌های فرامنطقه‌ای در منطقه و تعدد کانون‌های تهدید»، «قدرت تهاجم عملیات روانی دشمن»، «فعالیت وسیع سرویس‌های اطلاعاتی دشمن» و «قدرت جنگ اطلاعاتی و الکترونیکی و الکترومغناطیسی دشمن» بیشتر در سطح خارجی تأثیر دارند.

۳- عوامل «استراتژی‌ها و دکترین‌های دفاعی و نظامی» و «خوداتکایی و خودکفایی نسبی دفاعی امنیتی و بومی‌شدن فناوری‌های دفاعی» تقریباً در هر دو سطح داخلی و خارجی به یک اندازه تأثیر دارند.

۴- در مجموع می‌توان گفت عوامل دفاعی امنیتی عمده‌تاً بر سطح داخلی تأثیر دارند.

جدول ۷. میزان تأثیر عوامل مختلف بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی ج. ۱ در سطوح،
ابعاد و ویژگی‌های مختلف مؤلفه دفاعی امنیتی

Islamic World Studies Association
جمعية دراسات العالم الإسلامي

صلنامه علمی، - یژوهشی

پژوهشی سیاسی جهان اسلام

۱۶۷

جایگاہ مؤلفہ دفاعی - امنیتی در تحریکیم و ...

اقدار ملی							عوامل مؤثر	نوع		
وینگی‌ها		ابعاد		سطح						
نفوذ	کارآمدی	مشروعیت	دینی	خارجی	داخلی					
۶/۳	۲/۷	۰/۲	۹/۰	۸/۱	۲/۱	۳/۱	خوداتکایی و خودکفایی نسیمی دفاعی امنیتی و بومی شدن فناوری‌های دفاعی	۱		
۰/۳	۹/۶	۴/۳	۲/۱	۳/۱	۳/۱	۳/۱	استراتژی‌ها و دکترین‌های دفاعی و نظامی	۲		
۵/۳	۱/۴	۸/۶	۲/۱	۲/۱	۸/۰	۵/۱	اقدار فرماندهی و رهبری ولی امر مسلمین و اطاعت ولایت فرماندهان	۳		
۵/۲	۷/۷	۷/۱	۹/۰	۴/۱	۸/۰	۵/۱	وجود تجارب دفاعی و امنیتی	۴		
۵/۳	۲/۶	۴/۳	۷/۰	۷/۱	۷/۰	۷/۱	نهاد پیچید و توان پیچید ملی و مدیریت نیروهای ذخیره و آموزش نظامی عمومی	۵		
۵/۴	۱/۶	۹/۱	۰/۱	۵/۱	۱/۱	۵/۱	سالابون قابلیت‌ها و ظرفیت‌های اطلاعاتی امنیتی کشور	۶		
۰/۳	۸/۵	۵/۴	۱/۱	۴/۱	۸/۰	۷/۱	کیفیت نیروی انسانی دفاعی امنیتی دین باور، ولایتمدار و شهادت طلب	۷		
۸/۱	۲/۷	۷/۱	۸/۰	۴/۱	۷/۰	۷/۱	نارسایی‌های پدافند غیرعامل برای افزایش قابلیت‌های دفاعی (تسهیلات پایداری و مقاومت)	۸		
۸/۱	۴/۷	۰/۲	۷/۰	۵/۱	۶/۰	۷/۱	نارسایی‌های ارتباط نهادمند بین بخش‌های لشکری و کشوری	۹		
۸/۱	۵/۷	۷/۱	۸/۰	۵/۱	۹/۰	۵/۱	عدم تناسب آموزش‌های دفاعی امنیتی با تهدیدهای جدید	۱۰		
۶/۱	۲/۷	۱/۲	۶/۰	۵/۱	۷/۰	۵/۱	تداخل و رقابت و موازی کاری دفاعی امنیتی	۱۱		
۱/۳	۴/۴	۵/۵	۵/۱	۸/۰	۵/۰	۶/۱	ضعف در کارکرد انسجام‌بخشی و هویت‌سازی	۱۲		
۱/۲	۴/۷	۹/۲	۷/۰	۷/۱	۴/۰	۷/۱	پایین‌بودن سطح معیشت و منزلت نیروهای مسلح	۱۳		
۱/۲	۵/۷	۵/۱	۵/۰	۶/۱	۸/۰	۵/۱	أسیب‌پذیری زیرساخت‌های دفاعی امنیتی (ضعف زیرساخت منسجم یکپارچه در ICT)	۱۴		
۸/۱	۴/۷	۸/۱	۴/۰	۸/۱	۷/۰	۵/۱	پایین‌بودن سهم بودجه دفاعی	۱۵		
۶/۶	۱/۳	۸/۲	۰/۱	۳/۱	۶/۱	۶/۰	توان تأثیرگذاری نظامی امنیتی در منطقه	۱۶		
۷/۵	۲/۵	۰/۲	۲/۱	۲/۱	۶/۱	۷/۰	توان بازدارندگی ناهمگن	۱۷		
۲/۵	۵/۴	۳/۲	۱/۱	۲/۱	۷/۱	۶/۰	پتانسیل اطلاعاتی جنبش‌های همسود در منطقه	۱۸		
۸/۵	۸/۴	۷/۱	۰/۱	۲/۱	۷/۱	۵/۰	ظرفیت نفوذ اطلاعاتی و کانون‌سازی در حوزه حریف	۱۹		
۱/۵	۵/۳	۹/۱	۸/۰	۴/۱	۶/۱	۵/۰	حضور قدرت‌های فرامنطقه‌ای در منطقه و تعدد کانون‌های تهدید	۲۰		
۷/۴	۰/۳	۷/۳	۵/۱	۰/۱	۴/۱	۹/۰	قدرت تهاجم عملیات روانی دشمن	۲۱		
۷/۲	۵/۶	۰/۲	۷/۰	۵/۱	۳/۱	۹/۰	قدرت جنگ اطلاعاتی و الکترونیکی و الکترو-مغناطیسی دشمن	۲۲		
۵/۴	۶/۵	۷/۱	۸/۰	۴/۱	۳/۱	۰/۱	فعالیت وسیع سرویس‌های اطلاعاتی دشمن	۲۳		
۴/۳	۹/۵	۷/۲	۹/۰	۴/۱	۰/۱	۳/۱	مجموع			

بررسی تأثیر عوامل دفاعی امنیتی بر تحکیم و توسعه اقتدار ملی در ویژگی‌های مختلف با ملاحظه جدول ۷ و مقایسه میانگین‌های به دست آمده برای میزان تأثیر عوامل مختلف دفاعی امنیتی در ویژگی‌های مشروعيت و کارآمدی و نفوذ، می‌توان گفت:

۱- عوامل «اقتدار فرماندهی و رهبری ولی امر مسلمین و اطاعت ولایی فرماندهان» و «ضعف در کارکرد انسجام‌بخشی و هویت‌سازی» بیشتر بر ویژگی مشروعيت اقتدار تأثیر دارند؛

۲- عوامل «وجود تجارب دفاعی و امنیتی»، «عدم تناسب آموزش‌های دفاعی امنیتی با تهدیدهای جدید»، «آسیب‌پذیری زیرساخت‌های دفاعی امنیتی (ضعف زیرساخت منسجم یکپارچه در ICT)»، «پایین‌بودن سطح معیشت و منزلت نیروهای مسلح»، «آسیب‌پذیری زیرساخت‌های دفاعی امنیتی (ضعف زیرساخت منسجم یکپارچه در ICT)»، «نارسایی‌های ارتباط نهادمند بین بخش‌های لشکری و کشوری»، «پایین‌بودن سهم بودجه دفاعی»، «تدخل و رقابت و موازی کاری دفاعی امنیتی»، «خوداتکایی و خودکفایی نسبی دفاعی امنیتی و بومی‌شدن فناوری‌های دفاعی»، «نارسایی‌های پدافند غیرعامل برای افزایش قابلیت‌های دفاعی (تسهیلات پایداری و مقاومت)»، «استراتژی‌ها و دکترین‌های دفاعی و نظامی»، «قدرت جنگ اطلاعاتی و الکترونیکی و الکترومغناطیسی دشمن»، «نهاد بسیج و توان بسیج ملی و مدیریت نیروهای ذخیره و آموزش نظامی عمومی»، «بالابودن قابلیت‌ها و ظرفیت‌های اطلاعاتی امنیتی کشور»، «کیفیت نیروی انسانی دفاعی امنیتی دین‌باور، ولایت‌مدار و شهادت‌طلب» و «فعالیت وسیع سرویس‌های اطلاعاتی دشمن» بیشتر بر ویژگی کارآمدی اقتدار تأثیر دارند.

۳- عوامل «توان تأثیرگذاری نظامی امنیتی در منطقه»، «ظرفیت نفوذ اطلاعاتی و کانون‌سازی در حوزه حریف»، «توان بازدارندگی ناهمگن»، «پتانسیل اطلاعاتی جنبش‌های همسو در منطقه»، «حضور قدرت‌های فرامنطقه‌ای در منطقه و تعدد کانون‌های تهدید» و «قدرت تهاجم عملیات روانی دشمن» بیشتر بر ویژگی نفوذ اقتدار تأثیر دارند.

نتیجه‌گیری

در ارزیابی کلی از بررسی جایگاه مؤلفه «دفاعی‌امنیتی» در توسعه و تحکیم اقتدار ملی می‌توان گفت با توجه به آنچه به عنوان مبانی و اصول حاکم بر اقتدار ملی در جمهوری اسلامی، از دیدگاه‌های امام(ره) و رهبری استخراج کردیم، اقتدار دارای دو بعد مادی و معنوی (عینی و ذهنی) است که شاخص‌های مؤلفه دفاعی‌امنیتی تأثیرات مستقیم و فراوانی بر بعد عینی اقتدار دارند، اما اساس این تأثیرگذاری بر محمل ابعاد معنوی استوار است.

از طرف دیگر، اقتدار را در دو بعد داخلی و خارجی مورد توجه قرار دادیم و با عنایت به تجارب حاصل از تجزیه و تحلیل داده‌های جمع‌آوری شده به این نتیجه رسیدیم که مؤلفه دفاعی‌امنیتی تأثیرات عمیق و گسترده‌ای بر حوزه داخلی کشور دارد و مادامی که کشوری در حوزه سرزمینی خودش با صلابت و اقتدار عمل کند، قطعاً در مقابل تهدیدات بیرونی نیز موفق عمل خواهد کرد. بنابراین، از این منظر نیز مؤلفه دفاعی‌امنیتی صیانت‌کننده اقتدار داخلی در درجه اول و حمایت‌کننده اقتدار خارجی کشور است.

در نهایت با توجه به سه ویژگی مشروعیت و نفوذ و کارآمدی برای اقتدار ملی، باید گفت که اگرچه مؤلفه دفاعی‌امنیتی بیشترین تأثیر را بر بعد کارآمدی دارد، انکار کردنی نیست که اقتدار کارآمد، هم حوزه نفوذش را گسترش می‌دهد و هم با کارآمدی در جذب مقبولیت و مشروعیت، اعمال قدرت می‌تواند موانع را از سر راه بردارد.

نتایج این پژوهش بر زمینه و محملی استوار هستند که شاخص‌های آن را باید در کلام بنیان‌گذار ج.ا.ا و رهبری جست‌وجو کرد. هر دو رهبر عالی مقام نظام اسلامی بر مفهوم اقتدار و بهویژه ابعاد معنوی آن برای حفظ نظام و گسترش حوزه نفوذ آن تأکید دارند و ابعاد دفاعی‌امنیتی اقتدار ملی را ضامن صیانت و تداوم نظام مقدس ج.ا.ا می‌دانند.

جمعیة دراسات العالم الإسلامي
Folio: پژوهشی علمی-پژوهشی
پژوهشی علمی-پژوهشی

۱۶۹

زنده‌گردانی
روحانی
فقیه
علمی
امنیتی
سیاستی
تاریخی

کتابنامه

قرآن کریم

افتخاری، اصغر (۱۳۸۰)، «اقتدار ملی؛ جامعه‌شناسی قدرت از دیدگاه امام خمینی»، نیروی انتظامی.

افتخاری، اصغر (۱۳۸۱)، اصول عملیاتی طراحی استراتژی، تهران: پژوهشکده مطالعات راهبردی.

افتخاری، اصغر (۱۳۸۱)، روش طراحی استراتژی ملی در جمهوری اسلامی ایران، تهران: پژوهشکده مطالعات راهبردی.

جوادی آملی، عبدالله (۱۳۸۱)، نسبت دین و دنیا؛ بررسی و نقد نظریه سکولاریسم، قم: مرکز نشر اسراء.

حقیقت، سیدصادق (۱۳۸۱)، توزیع قدرت در اندیشه سیاسی شیعه، تهران: هستی‌نما.

Хمینی، روح الله، صحیفه نور، ج ۲۰، ص ۸۸.

ربیعی، علی (۱۳۸۶)، الگوی تدوین استراتژی ملی، تهران: پژوهشکده راهبردی فارابی، ادبیات آموزشی در مطالعات امنیتی.

سنت، ریچارد (۱۳۷۸)، اقتدار، ترجمه باقر پرهاشم، تهران: فاروس.

عالی، عبدالرحمن، بنیادهای علم سیاست، تهران: نشر نی.

فرهنگ علوم سیاسی آکسفورد (۱۳۸۱)، ترجمه حمید احمدی، تهران.

فصلنامه مطالعات دفاعی و استراتژیک، زمستان و بهار ۱۳۸۰ و ۱۳۸۱.

کلاهچیان، محمود (۱۳۸۴)، الگوی طراحی استراتژی ملی در جمهوری اسلامی ایران، تهران: پژوهشکده مطالعات راهبردی.

لوکس، استیون (۱۳۷۰)، قدرت فر انسانی یا شر شیطانی.

مرکز اطلاعات و مدارک علمی ایران (۱۳۷۶)، فرهنگ علوم سیاسی، تهران.

Islamic World Studies Association
جمعیت در اساتیح العالم اسلامی
فصلنامه علمی - پژوهشی
پژوهشگاه سیاسی جهان اسلام

۱۷۰

ب

ل

ه

ل

ه

ل

ه

ل

ه

به این مقاله این گونه استناد کنید:

نوریان، اردشیر (۱۳۹۳)، «جایگاه مؤلفه دفاعی - امنیتی در تحکیم و توسعه اقتدار ملی از منظر امام خمینی(ره) و آیت الله خامنه‌ای» فصلنامه پژوهش‌های سیاسی جهان اسلام، س ۴، ش ۱، بهار ۱۳۹۳.